

En alldeles ny

M i s s a.

1. Du kunde i mitt hjertas länslor ana
 Hvad orsak ifrån strängen toner mana.
 Blott i det höga, ja, i ditt öga,
 Finns hjertats länslor,klang och harmoni.
2. Du tyfsta ensamhet på ödet flagar,
 Du gjort mitt lif så rikt på mullna dagar,
 Gör minnet eger, och hoppet säger:
 Det war den förra unga barndomsdröm.
3. Gaf tack min vän! jag flyr den falska handen,
 Som du så många gång har räckt åt mig;
 Vi träffas åter i de sälla lauden,
 Der himlen wisar och belönar dig.
4. Will du jag skall förgäfwes på dig wänta,
 Du märker icke något fel hos mig;
 Jag ingen skäl med falskhet ännar dricka,
 Ty, kom ihåg, långt bättre jag då wet.
5. Ty wet du nu, att jag är en skön flicka;
 Här skall du finna tro och redlighet;
 När du försvinner och jag mig ensam finner,
 Jag lycklig är, om jag dig älska får.

6. Du är mitt allt, mitt hopp, min älskarinna,
Du är mitt minne och min barndoms dröm,
För dig, för dig, mitt warma blod skall rinna
Om du vill bli för mig en maka öm.

7. Men om du och min kärlek nu förfluter,
Så blir han alltid lika ren och varm;
Mitt eget hjertas unga blod jag gjutet,
Blott jag får dö uti en älskad famn.

8. Ja redligt vill, men skall din kärlek vara?
O flicka låt mig böja knä för dig!
Och säg du tror, att jag vill gerna gifwa
Mitt lif för dig, på dygdens rena stig.

9. Hur ljusst och troget vill jag med dig strida,
Görman fruktan mörka mödors hot,
Mitt eget hjertas purpur felen wrida
En krus jag skall, och tågga för din fot.

10. Förglöm mig ej, glöm ej de ljuslwa timmar,
När du så många gång har bortglömit mig;
Förglöm mig ej, då astensolen glimmar,
Hur ljusst det är, att sitta då hos dig.

Stockholm,

tryckt hos Rudolf Wall, 1854.

Pris: 2 R. Bank.